

kuuta 1991, 5 päivänä toukokuuta 1992 ja 26 päivänä toukokuuta 1992 annettujen neuvoston päätelmien mukaisesti,

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Perustetaan järjestelmä ihmisen aiheuttamien CO₂-päästöjen ja muiden kasvihuonekaasupäästöjen, joita Montrealin pöytäkirja ei koske, valvomiseksi jäsenvaltioissa.

2 artikla

Kansalliset ohjelmat

1. Jäsenvaltiot laativat, julkaisevat ja panevat täytäntöön kansallisia ohjelmia ihmiselle haitallisten CO₂-päästöjen rajoittamiseksi edistääkseen:

- CO₂-päästöjen vakauttamista vuoden 1990 tasolle vuoteen 2000 mennessä koko yhteisössä, olettaen, että muut johtavat valtiot tekevät vastaavanlaisia sitoumuksia ja ottaen huomioon, että niillä jäsenvaltioilla, joiden energiankulutus on suhteellisen pieni ja sen vuoksi asukasta kohti tai muun asianmukaisella perusteella mitattu päästötaso on vähäinen, on oikeus CO₂:n osalta säilyttää omat tavoitteensa ja/tai strategiansa suhteessa niiden taloudelliseen ja sosiaaliseen kehitykseen, kuitenkin edelleen jatkaen taloudellisen toimintansa energiatehokkuuden parantamista, kuten neuvoston 29 päivänä lokakuuta 1990 ja 13 päivänä joulukuuta 1991 kokouksissa päätettiin, ja
- Yhdistyneiden Kansakuntien ilmaston muutoksia koskevassa puitesopimuksessa CO₂-päästöjen rajoittamista koskevien sitoumuksien tekemistä, yhteisön ja jäsenvaltioiden toimenpiteillä koko yhteisössä toimivalta-aloillaan.

Nämä ohjelmat saatetaan määräajoin ajan tasalle.

2. Jokaisessa jäsenvaltion kansallisessa ohjelmassa on viimeistään ensimmäisestä ajan tasalle saattamisesta lähtien oltava:

- tiedot ihmisen aiheuttamien CO₂-päästöjen määristä vuodelta 1990 (perusvuosi), 3 artiklan 1 kohdan määrittelyn mukaisesti,
- kartoitus, joka laaditaan 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti ihmisen aiheuttamista CO₂-päästöistä lähteittäin ja niiden poistamisesta putkissa,
- tiedot kansallisen politiikan ja toimenpiteiden yksityiskohdista CO₂-päästöjen rajoittamisen edistämiseksi,
- CO₂-päästöjen kehitystä kansallisella tasolla vuosina 1994—2000 koskevat suunnitelmat,
- jäsenvaltion toteuttamat tai suunnittelemat toimenpiteet asian kannalta merkityksellisten yhteisön lainsäädännön ja politiikan täytäntöönpanemiseksi,
- kuvaus politiikasta ja toimenpiteistä CO₂-päästöjen erottamisen lisäämiseksi

— arvio edellä mainittujen toimenpiteiden taloudellisesta merkityksestä

3 artikla

Kartoitukset ja tiedonvälitys

1. Jäsenvaltiot määrittelevät ihmisen aiheuttamat CO₂-päästönsä ja niiden poistamisen putkissa parhaimman käytettävissä olevan menetelmän mukaisesti, jonka komissio vahvistaa 8 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tämä menetelmä on joko hallitustenvälisen, niin kutsutun Ilmastomuutospaneelin (Intergovernmental Panel on Climate change — IPCC) tekemä tai sen mukainen menetelmä.

Komissio tarkistaa menetelmän 8 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen sen kehityksen huomioon ottamiseksi, josta päätettiin osana teknisen kehityksen ja erityisesti Yhdistyneiden Kansakuntien ilmaston muutoksista tehtyä puitesopimusta.

2. Jäsenvaltioiden on toimitettava vuosittain viimeistään 31 päivänä heinäkuuta komissiolle, tiedot edellisenä kalenterivuonna tapahtuneista ihmisen aiheuttamista CO₂-päästöistä sekä niiden poistamisesta putkissa.

3. Komissio tekee yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa, näiden toimittamien tietojen perusteella, kartoituksen yhteisön alueella tapahtuvista ihmisen aiheuttamista CO₂-päästöistä ja niiden poistamisesta putkissa, ja toimittaa kartoituksen tiedot kaikille jäsenvaltioille kolmen kuukauden kuluessa kaikista jäsenvaltioilta saamiensa tietojen vastaanottamisesta.

4 artikla

Arviointimenettelyt ja -menetelmät

Komissio vahvistaa 8 artiklassa määrättyä menettelyä noudattaen 6 artiklassa tarkoitettujen kansallisten ohjelmien arviointimenettelyt ja -menetelmät sekä sen, kuinka usein jäsenvaltioiden on saatettava ne ajan tasalle.

5 artikla

Ensimmäinen kansallisten ohjelmien ja päästöjen tilan arviointi yhteisössä

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle tiedot kansallisista ohjelmistaan kuukauden kuluessa siitä, kun ne saivat tiedon tästä päätöksestä.

2. Komissio toimittaa saamansa kansalliset ohjelmat muille jäsenvaltioille kahden kuukauden kuluessa niiden vastaanottamisesta.

3. Komissio arvioi kansalliset ohjelmat todetakseen, onko yhteisössä saavutettu edistyminen riittävää takamaan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sitoumuksien noudattamisen.

4. Kuuden kuukauden kuluessa kansallisten ohjelmien vastaanottamisesta komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle kertomuksen arviointinsa tuloksista.

*6 artikla***Saavutetun edistymisen myöhemmin arviointi**

Komissio tarkastaa 5 artiklassa tarkoitetun ensimmäisen arvioinnin jälkeen vuosittain, kuullen jäsenvaltioita, onko koko yhteisössä saavutettu edistyminen riittävää sen takamiseksi, että yhteisö kykenee noudattamaan 2 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen sitoumusten täyttämiseksi laadittuja ohjelmia, ja esittää kertomuksen Euroopan parlamentille ja neuvostolle 2 ja 3 artiklan mukaisesti saamiensa tietojen, sekä tarvittaessa, ajan tasalle saatettujen kansallisten ohjelmien perusteella.

*7 artikla***Muut kasvihuonekaasut**

1. Jäsenvaltioiden on toimitettava komissiolle lisäksi seuraavat tiedot:

— tiedot muista kasvihuonekaasupäästöistä, joita Montrealin pöytäkirja ei koske, jotka perustuvat parhaimpaan käytettävissä olevaan menetelmään, jonka komissio määrittelee 8 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen. Tämä menetelmä on joko IPCC:n kehittämä tai sen mukainen menetelmä.

Komissio tarkistaa menetelmän 8 artiklassa tarkoitettua menettelyä noudattaen teknisen kehityksen ja erityisesti sen kehityksen huomioon ottamiseksi, josta päätettiin osana Yhdistyneiden Kansakuntien ilmaston muutoksista tehtyä puitesopimusta,

— toteutettujen tai suunniteltujen toimenpiteiden kuvaus muiden kasvihuonekaasupäästöjen rajoittamiseksi.

2. Olisi laadittava kansalliset ohjelmat näiden kaasujen rajoittamiseksi sitä mukaa kuin tällä alalla politiikka kehittyy.

*8 artikla***Komitea**

1. Komissiota avustaa komitea, joka muodostuu jäsenvaltioiden edustajista ja jonka puheenjohtajana on komission edustaja.

2. Komission edustaja tekee komitealle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Komitea antaa lausuntonsa ehdotuksesta määräajassa, jonka puheenjohtaja voi asettaa asian kiireellisyyden mukaan. Lausunto annetaan perustamissopimuksen 148 artiklan 2 kohdassa niiden päätösten edellytykseksi määrättyllä enemmistöllä, jotka neuvosto tekee komission ehdotuksesta. Komiteaan kuuluvien jäsenvaltioiden edustajien äänet painotetaan mainitussa artiklassa määrättyllä tavalla. Puheenjohtaja ei osallistu äänestykseen.

3. a) Komissio päättää suunnitelluista toimenpiteistä, jos ne ovat komitean lausunnon mukaiset.

b) Jos suunnitellut toimenpiteet eivät ole komitean lausunnon mukaisia tai lausuntoa ei ole annettu, komissio tekee viipymättä neuvostolle ehdotuksen tarvittavista toimenpiteistä. Neuvosto ratkaisee asian määränemmistöllä.

Jos neuvosto ei ole ratkaissut asiaa kolmen kuukauden kuluessa siitä, kun asia on tullut vireille neuvostossa, komissio tekee päätöksen ehdotetuista toimenpiteistä.

9 artikla

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Luxemburgissa 24 päivänä kesäkuuta 1993.

Neuvoston puolesta

Puheenjohtaja

B. WESTH